

JOGI FÓRUM

Egy (alkotmányos alapjogok hatálya alól) kiemelt ügy?

Annak ellenére, hogy a jog szerint hazánkban a törvény előtt mindenki egyenlő, a gyakorlat azt mutatja, hogy napjainkban vannak „kevésbé egyenlők”. Jelenlegi Alaptörvényünk - korábban hatályos Alkotmányunkhoz hasonlóan - az alkotmányos alapjogok között sorolja fel a tisztességes eljáráshoz való jogot, amely *mindenkit* ugyanúgy megillet. Természetesen ezen alapvető jogelv alól kivételeket nem jelöl meg, mert egy ilyen mondat egy deklaráltan demokratikus jogállam alaptörvényében igen nagy megütközést keltene. Így az úgynevezett kiemelt ügyeket sem tekinti az Alaptörvény saját hatálya alól „kiemeltnek”.

A BKV-ügy harmadrendű gyanúsítottjának, Hagyó Miklósnak az ügyében tapasztaltak azonban kétségbe vonják ezt a magától értetődőnek tűnő megállapítást.

Egy büntetőeljárás hangulati előkészítése:

Ma már sajnos mindennapi jelenség az elszámoltatás jegyében zajló eljárásoknál, hogy már a nyomozás kezdeti szakaszában, tehát amikor még megalapozott gyanúról sem beszélhetünk, olyan híradások jelennek meg a médiában, amely az éppen aktuális „közellenségről” bizonyított tényként állítja, hogy bűnös, a nemzeti vagyon elherdálója, az önző magánérdek megtestesítője, szemben az állam által képviselt közérdekkel. Ma sajnos egyre inkább terjed az a gondolkodásmód, amely szerint az épp aktuális jogpolitikai célok, mint például a korrupció elleni küzdelem, magasabb rendűek az olyan örök értékeknél, mint amilyen az igazságosság és a méltányosság, vagy a keresztényi könyörületesség, valamint felülírják az alkotmányos alapjogokat is „a cél szentesíti az eszközt” szellemében. Ez a gondolkodásmód a szabadságjogokat is a „magánérdeknek” a közérdekhez viszonyítva (szerintük) alantas kategóriájába sorolja. Szélsőséges esetben az ilyen felfogás a kollektívizmust tekinti ideálisnak, például a kínai államberendezkedést, ahol (legalábbis a propaganda szerint) „rend van, nincs korrupció”, hiszen a közvagyon elleni bűncselekmények vélt vagy valós elkövetőit itt halállal büntetik.

2010-ben a sajtóban a „nép ellensége” szerepet betöltő Hagyó Miklós személyiségi jogait is félrerúghatónak tartották a hasonló szemléletet vallók, amikor nevét, valamint az azzal összekapcsolt,

bűnügyi cikkekben sokszor szereplő „nokiás dobozt” a korrupció szinonimájává tették, habár a büntetőeljárás még csak rendőrségi nyomozati szakaszban volt, bizonyítottságról pedig igencsak korai lett volna beszélni: „, tény, hogy milliárdok tűntek el a BKV-tól, hogy bizonyos politikai kurzushoz köthető személyek kedvezményezett helyzetbe kerültek, ilyen módon köthettek szerződéseket és az is, hogy a rendőrség gyanúja alapján a teljesítések nem álltak arányban a kifizetésekkel. Tény az is, hogy főpolgármester-helyettesként Hagyó volt a felelős a BKV-ért.”¹

Más újságcikkek szerzői még ennél is tovább mentek a pusztá feltevések tényként való tálalásában: „A szakvélemény alapján megkérdeztük, hogy a BKV egykori megbízott vezérigazgatójával, Balogh Zsolttal állt-e bármiféle kapcsolatban az NBH. A nemzetbiztonsági szóvivő azt felelte: ez államtitok, így nem válaszolhat. Megdöbbenésünkre - túl azon, hogy nemzetbiztonsági védelem mellett lopták szét a BKV-t - a BRFK szóvivője, Tafferner Éva viszont arról tájékoztatta lapunkat, a nyomozás egy svájci magánszemély feljelentése alapján indult, tehát nem az NBH jelzései nyomán rendelték el. A nemzetbiztonsági védelem megszervezése nem is képzelhető el anélkül, hogy a szolgálat és a védett objektum vezetői között ne lenne hivatalos kapcsolat. Ezen nem szervezeten együttműködő titkos kapcsolatot kell érteni, hanem segítőt - jegyezte meg Bálint László, aki szerint ez az első számú vezetőre - a mindenkori vezérigazgatóra, még akkor is, ha csak megbízott - mindenképpen igaz. Nem lehetett tehát kivétel Balogh Zsolt sem, hiszen maga beszélt róla, hogy nokiás dobozban hurcolásztta ki a pénzt a BKV-ból. A leírtakból pedig az következik, hogy a telefonos dobozzal egy olyan ember járkált a „párizsis emberhez”, Hagyó Miklóshoz, akinek a Nemzetbiztonsági Hivatallal beosztásából következően hivatalból kapcsolatban kellett állnia, együtt kellett működnie.”²

A karaktergyilkosságnak az ötvenes években már jól bevált eszközével élve voltak, akik „az előző bűnös rendszer termékeként” ábrázolták Hagyót: „A megrendelést elnyerő cég pedig visszajuttat a döntéshozóknak a beruházás árából néhány százalékot, a BKV-nál speciel negyvenet. Ne csodálkozzunk, egyszerűen így működik a rendszer. S ez a rendszer tömegesen termeli ki a beijedt, munkahelyüket féltő, szakmai munkát nem végző szakembereket, a pénzosztókkal mutyizókat, az üvöltöző, tagdíjat követelő főnököket, az általuk mozgatott tartótiszteket és csatlósokat. Maga Hagyó

¹ György István: Hagyó tekintette „biodíszletnek” a BKV vezetőit, Magyar Nemzet Online, 2010. március 8. (forrás: TV2.hu)

² Bán Károly: Az NBH ismerte a BKV ügyeit? Magyar Hírlap Online, 2010. március 18.

is csak egy termék, s a rendszere belső logikája, sajátos törvényei szerint prima minőség. Itt kellett volna kezdeni és beteljesíteni a rendszerváltoztatást.”³

Mások viszont megelégedtek az egyszerű személyeskedéssel: „...hogya valami ezzel az emberrel nem stimmel. Hogy ez az ember pszichiátriai eset, akiben túlteng az erőszakosság, és ezzel él is. Pontosabban visszaél vele, mert hatalma van.”⁴

A letartóztatás után is tovább folyó lejárató kampány egyes végrehajtói még Hagyó Istenben való hitét sem kímélték, és nyilvánosan kétségbe vonták annak őszinteségét: „Akik ott voltunk a közönségtalálkozón, végigjártuk a saját utunkat. A dunaújvárosiak közül valaki azonban váratlanul kérdőjelet írt. Új gondolatot kaptam tőle! Azt mondta, bemocskolták az örömlényünket, a sikerélményünket. A becsületes zarándokcsapat gépezetébe bekerült egy ostoba kavics, egy piszok göröngy, egy hamis tekintet. (...) Ma már a Caminót végigyaloglóknak fáj, ha igaz, hogy ő ott járt, hogy ő is millió lépést tett volna, hogy zarándokszállításokon aludt, hogy tiszta források vizét itta, verítékezett a hegyektől a forró Ibériában, a napi 20-25 kilométerektől, mint mi. (...) Ma már sokan szégyent éreznek: közülünk való lenne ez az ember? A szemébe mert nézni az országnak? Tágra nyitott, ártatlan szemekkel? (...) *Santiago de Compostella lehet, hogy bebocsát és megbocsát. Mi nem! Mert tágra nyitott, ártatlannak tűnő szemekkel minket is becsapott. Mint a politika éveken át.*”⁵ Az idézet utolsó mondata a kereszténység igencsak új típusú értelmezéséről tanúskodik, elvetve a megbocsájtást, mint régi (talán túl „ortodox”?) elvet.

A volt főpolgármester-helyettes személyhez fűződő jogai mellékesek voltak többek között a Hír TV munkatársai számára is, akik Hagyó kertjében éjjellátó készülékkel filmfelvételt készítettek a letartóztatása előtt nem csak róla, hanem élettársáról is, aki pedig nem közszereplő. Emiatt Hagyó Miklós pert is indított a HírTV ellen, és letiltatta a felvételt.⁶

A közszereplők ellen irányuló karaktergyilkosság ma Magyarországon „szabad műfaj”, képviselői számára tág lehetőséget ad az az alapelv, mely szerint a közszereplőknek többet kell elviselniük, mint másoknak. Így a megalázó, jó hírnévhez való jogot, emberi méltóságot mélyen sértő kijelentések sem minősülnek becsületsértésnek, ha azok közszereplőkre vonatkoznak, mert csupán vélemény-nyilvánításnak minősülnek, nem pedig tényállításnak.⁷ Ezzel a joggal sokan nem csak élnek, hanem előszeretettel visszaélnek. Ennek a jogosultságnak az egyedüli korlátja (legalábbis elméletben)

³ Ugró Miklós: Különös karrierék, Magyar Nemzet Online, 2010. március 19.

⁴ Körmendy Zsuzsanna: Testbeszéd, Magyar Nemzet Online, 2010. március 19.

⁵ Szabados Tamás: Hamis tekintet, Magyar Hírlap online, 2010, július 3.

⁶ Németh Gábor: Tagadta Hagyó az okirathamisítást, Népszava Online, 2011. október 27.

⁷ Alkotmánybíróság 36/1994. (VI.24.) számú AB határozata

az ártatlanság védelmének elve, tehát az, hogy bűncselekménnyel tilos vádolni mindaddig bárkit, - így a közszereplőket is - amíg jogerős ítélet nem mondja ki bűnösségüket, ugyanis azt megelőzően az ilyen híresztelés nem más, mint rágalmozás. Sajnos egyre inkább kikopik a joggyakorlatból az az elv, mely szerint akkor valósul meg a rágalmozás közszereplők esetén, ha konkrét, tevőlegességre vonatkozó tényállítás szerepel a kérdéses hírben (tehát az, hogy a közszereplő egy bizonyos dolgot megtett). A Magyar Újságírók Szövetségének Etikai Bizottsága ezeket a sajnálatos jelenségeket tapasztalva 2010. március 25-én állásfoglalást tett közzé az ártatlanság védelmének érdekében, melyben kinyilvánította, hogy „az újságírónak az általa közvetített hírben és megformált véleményében tiszteletben kell tartania az ártatlanság védelmét, a bírósági szakban lévő ügyek esetében tartózkodnia kell az ítéletalkotástól. (...) Az újságírás hazai és nemzetközi szabályai és gyakorlata egyaránt megköveteli, hogy az állampolgárok személyiségi jogai ne sérüljenek a gondatlan, felületes, netán szándékosan alkalmazott előítéletes híradások, vagy a helyreigazítás elmaradása miatt. Az Etikai Bizottság hangsúlyozza, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága nem fedezheti a becsületsértést, a rágalmozást.”⁸

A mai joggyakorlat azt mutatja, hogy mindenféle következmény nélkül állítható - a közszereplők egy meghatározott körbe tartozó csoportjáról, köztük Hagyóról - az, hogy ő és társai „talicskával tolták ki a pénzt” a BKV-tól, tehető nyilvánosan terhelő, tanúvallomás-jellegű nyilatkozat a médiában, már az eljárás kezdeti szakaszában is.

Ilyen hatásos hangulati előkészítés, sikeres karaktergyilkosság után került sor (az új parlament megalakulásának napján) Hagyó Miklós országgyűlési képviselői mandátumának megszűnésére, amelyet lelkes taps kísért.

Hagyó Miklóst 2010. május 14-én, mentelmi jogának megszűnése után szinte azonnal őrizetbe vették a Dr. Szalainé Dr. Szilágyi Eleonóra és társai ellen folyó büntetőeljárás III. rendű gyanúsítottjaként, bűnszervezetben elkövetett, különösen nagy vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés büntette és más bűncselekmények gyanújával.

A Fővárosi Főügyészség indítványa szerint a BKV Zrt. felett tulajdonosi jogokat gyakorló Fővárosi Önkormányzatnál különböző tisztségeket betöltő személyek a BKV Zrt. vagyonkezelői jogkörrel rendelkező vezető tisztségviselői számára olyan utasításokat adtak, illetve döntéseiket olyan módon

---

⁸ A Magyar Újságírók Szövetsége Etikai Bizottságának állásfoglalása az ártatlanság védelme érdekében, 2010. március 25.

befolyásolták, hogy azok a BKV Zrt. számára hátrányos vagyonkezelői döntéseket hozzanak, és ennek eredményeként a közlekedési vállalatnál különösen nagy vagyoni hátrány keletkezzen.⁹

A Budai Központi Kerületi Bíróság az ebben foglaltaknak helyt adott, és 2010. május 17-én elrendelte Hagyó Miklós előzetes letartóztatásba helyezését.¹⁰

Kétségek az indoklással kapcsolatban

I., Szökés, elrejtőzés veszélyére való hivatkozás:

A volt főpolgármester-helyettes előzetes letartóztatását lényegében ugyanazoknak az indokoknak az automatikus megismétlésével 2010 júniusában¹¹, szeptemberében¹², novemberében¹³, majd 2011 februárjában meghosszabbították¹⁴, de a legutóbbi végzés ellen benyújtott fellebbezésnek a bíróság helyt adott, valamint megszüntette az előzetes letartóztatást, és 2011. február 23-án házi őrizetbe helyezte őt¹⁵, aki így összesen kilenc hónapot töltött előzetes letartóztatásban igencsak kétséges indokok alapján. Ezt 2011. június 10-én lakhelyelhagyási tilalomra enyhítették.¹⁶

Hagyó Miklós ügyvédje, Dr. Kádár András fellebbezéseiben több alkalommal is rámutatott az indoklási anomáliákra, amelyeket a bíróság sokáig válasz nélkül hagyott.

Mivel az ügyészség rendszeresen hivatkozott a bűncselekmény kiemelkedő tárgyi súlyára, valamint a kiszabható büntetés mértékére, mint az előzetes letartóztatás elrendelésének, majd meghosszabbításának jogalapjára, a védő több esetben is felhívta a bíróság figyelmét arra a bírói gyakorlatban töretlenül érvényesülő elvre¹⁷, hogy a bűncselekmény kiemelkedő tárgyi súlya önmagában nem indokolja az előzetes letartóztatás elrendelését.¹⁸

Emellett az előzetes letartóztatást elrendelő, majd meghosszabbító végzések rendszerint a szökés és elrejtőzés veszélyét (Be. 129. § (2) bekezdés b., pontja) jelölik meg, mint a fogva tartás szükségességét igazoló okot, amelyen belül négy indokot neveznek meg:

⁹ Fővárosi Főügyészség Kiemelt és Gazdasági Ügyek Osztályának KÜÖ. 20793/2009/130. számú, 2010. május 17. napján kelt indítványa

¹⁰ A Budai Központi Kerületi Bíróság 15. Bny. 1017/2010/2. számú végzése

¹¹ A Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság 28.Bnf.1850/2010/2. számú végzése

¹² A Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság 30. Bnf.2755/2010/2. számú végzése

¹³ A Fővárosi bíróság, mint másodfokú bíróság 29. Bnyf.3238/2010/3. számú végzése

¹⁴ A Pesti Központi Kerületi bíróság 3. Bny.40703/2011/2. számú végzése

¹⁵ A Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság 21.Bnf.470/2011/2. számú végzése

¹⁶ A Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság 31.Bnf.1448/2011/2. számú végzése

¹⁷ Büntetőeljárás jog, Kommentár a gyakorlat számára, HVG Orac, 454. o., 12. pótlás

¹⁸ Dr. Kádár András védő 2010. május 18. napján kelt fellebbezése

1., Szembesülve Hagyó Miklós a terhére rótt bűncselekmények súlyával, azok lehetséges büntetőjogi következményeivel, az eljárás hatálya alól kivonná magát.

2., A gyanúsítottként történt meghallgatását és őrizetbe vételét megelőző időszakban olyan - „feltételezhetően” a bűnszervezet ideje alatt szerzett vagyonára vonatkozó - lépéseket tett, amelyekkel a bűnös úton szerzett vagyont elvonta, és fel nem derített helyen lévő, nagy mennyiségű pénzeszközt szabadított fel.

3., Adatok merültek fel arra nézve, hogy külföldre kíván szökni.

4., A nyomozási cselekmények eredményeként a gyanúsítási kör kibővíülhet.¹⁹

5., Nem csak a Be. 129. § (2) bekezdésében szereplő szökés vagy elrejtőzés veszélye alapozhatja meg a legsúlyosabb kényszerintézkedés alkalmazását, hanem az ugyanitt említett „más ok” is - amely a Fővárosi Bíróság végzése szerint - a jelen esetben a bűncselekmény felderítéséhez fűződő társadalmi érdekekben jelölhető meg.²⁰

A védő fellebbezésében rávilágított arra, hogy ezek az okok nem alkalmasak annak a feltételezésnek a megalapozására, hogy Hagyó Miklós szökésének vagy elrejtőzésének a veszélyével reálisan számolni kell:

1., Azt az indokot, amely szerint Hagyó a bűncselekmény tárgyi súlyával szembesülve kivonná magát ez eljárás alól, számos tény cáfolja. *Hagyó Miklós ugyanis letartóztatása előtt már régóta, pontosan tudta, hogy súlyos bűncselekmények gyanúja miatt büntetőeljárás vár rá,* ugyanis hosszú ideje nem múlik el nap, hogy a nyomtatott és elektronikus sajtó ne adna hírt a BKV-ügyben folyó büntetőeljárás eseményeiről úgy, hogy Hagyó Miklósnak, mint az eljárás lehetséges központi személyének a neve ismételten szóba ne kerüljön.

Köztudomású tény, hogy Balogh Zsolt, a BKV volt megbízott vezérigazgatója előbb a Magyar Nemzet 2010. március 6-i számában, majd másnap a Hír TV esti műsorában több olyan, jelentős tárgyi súlyú bűncselekményről számolt be, amelyek egyik elkövetőjeként név szerint Hagyó Miklóst jelölte meg. Antal Attila, a BKV volt vezérigazgatója 2010. március 13-án ugyanezen napilapnak nyomozati vallomással felérő nyilatkozatot tett, melyben Hagyót több súlyos bűncselekmény elkövetésével hozta szoros összefüggésbe. Amint arról a médiumok hírt adta, 2010 áprilisában Mesterházy Ernőt, Zelenák

¹⁹ Uo.

²⁰ A Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság 30. Bnf.1355/2010/2. számú végzése

Tibort és Regőczy Miklóst a nyomozó hatóság azzal gyanúsította meg, hogy vagyoni elleni bűncselekmények (hűtlen kezelés) elkövetése érdekében bűnszervezetet hoztak létre. Ha máshonnan nem, ebből a forrásból Hagyó Miklós hiteles ismereteket meríthetett arról, hogy milyen súlyú bűncselekmények megalapozott gyanújával fogják terhelni.²¹

Tehát Hagyó Miklósnak nem az őrizetbe vételét követően kellett szembesülnie azzal, hogy nagy tárgyi súlyú bűncselekmények elkövetésével fogják meggyanúsítani, hanem egy olyan időpontban jutottak ezek a hírek a tudomására, amikor még vagyoni lehetőségiből, kapcsolatrendszeréből, és mentelmi jogából adódó lehetőségeinek messzemenő kihasználásával módja volt a világ bármely részébe egy-két nap leforgása alatt a legcsekélyebb nehézség nélkül eljutni. *Ennek ellenére nem így cselekedett, nem szökött meg, nem rejtőzött el, hanem rendszeresen, újra meg újra jelt adott magáról a sajtóban, és jelezte, hogy készen áll arra, hogy a hatóságok előtt beszámoljon az ügygel összefüggő álláspontjáról.*²²

2., A feltételezett vagyonmentést, mint az előzetes letartóztatásba helyezés másik indokát azért nem lehet elfogadni, mert - amint azt a terhelt lakásán történt házkutatás során lefoglalt, illetve a hivatalos nyilvántartásokból származó okiratok igazolják - a gyanúsított által mobilizált vagyontárgyak mindegyike (egyetlen kivétellel) *olyan időszaktól származik, amikor Hagyó még nem volt főpolgármester-helyettes, így a gyanúsításban szereplő bűnszervezetet nem hozhatta létre, tehát azok nem bűnszervezetben elkövetett bűncselekményekből, bűnös tevékenységből származtak. Az így megmozgatott vagyontárgyak egyike sem eshet vagyonelkobzás alá - figyelemmel a Btk. 77/B. § (1) bekezdés b., pontjára. Az egyetlen kivételt a gyanúsított Rege utcai lakása jelenti, viszont az bizonyítottan egy másik, a 2000. évek elején megszerzett törökbálinti ingatlan helyébe lépett akképpen, hogy a korábbi, minden tekintetben legálisan szerzett házas ingatlan értékesítéséből származó bevétel volt a Rege utcai lakás megvásárlásának pénzügyi forrása.*²³

3., Az ügyészi indítványokban rendszeresen szerepelt egy állítólagos rendőri jelentéseken alapuló, Hagyó állítólagos külföldre szökési szándékára vonatkozó, titokzatos „adat”, amelyet az előzetes letartóztatást elrendelő, meghosszabbító bírák ellenőrzés nélkül, automatikusan elfogadtak. Dr. Kádár András védő több alkalommal is kérelmezte a nyomozó hatóságoktól, hogy megismerhesse

---

²¹ Dr. Kádár András védő 2010. május 18. napján kelt fellebbezése

²² Uo.

²³ Uo.

ezt a bizonyos adatot. Kérését viszont (miután hosszú ideig nem is reagáltak rá) megtagadták arra hivatkozva, hogy ez csak az iratismertetéskor lehetséges, mivel a nyomozást veszélyeztetné. Annak ellenére döntöttek így, hogy ez az adat nem gyanúsításban szereplő bűncselekményekkel kapcsolatos nyomozás bizonyítékai közé tartozik, csupán a kényszerintézkedés elrendelésével kapcsolatos adat, tehát kérdéses, hogy milyen módon akadályozná a nyomozást ennek a védő részéről való megismerése.

Az Emberi Jogok Európai Bírósága több ítéletében is rámutatott arra, hogy a fegyveregyenlőség elvét, - közelebbről az 1993. évi XXXI. törvénnyel a magyar jog részévé tett, ezért mindenkire nézve kötelező erejű Római Emberjogi Egyezmény 5. cikkének 4. pontját - sérti, ha a védelemnek nincs módja megismerni a személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés alapjául szolgáló bizonyítékokat.²⁴ A fegyverek egyenlőségének elve a tisztességes eljáráshoz való jog részét képezi, és a büntetőeljárásban azt biztosítja, hogy a vádnak és a védelemnek egyenlő esélye legyen arra, hogy a tény- és jogkérdésekben véleményt formálhasson és állást foglalhasson. Ennek egyik fontos feltétele, hogy az ügyben releváns adatokat a vád, illetve a terhelt és a védő ugyanolyan teljességben és mélységben ismerhessék meg.²⁵ A védő iratbetekintési jogának korlátját csupán az államtitok jelenti²⁶, amelyre viszont természetesen az ügyészség soha nem hivatkozott.

Hagyó Miklós ügyvédje az iratismertetéskor sem találkozott ezzel a bizonyos adattal. Felmerül bennem a kérdés, hogy vajon miért nem kívánta biztosítani az ügyészség Hagyó Miklós ügyvédjének a minden más védőt megillető jogot a kényszerintézkedés alapjául szolgáló információ megismeréséhez, biztosítva számára a fegyverek egyenlőségét? Miért nem jár az ügyészség szerint Hagyónak a tisztességes eljáráshoz való alkotmányos alapjog? *Talán azért, mert ez a bizonyos, kilenc hónapig tartó előzetes letartóztatás egyik fő hivatkozási alapjául szolgált adat egyszerűen nem létezett?*

A Hagyó külföldre szökési szándékára vonatkozó híreszteléseket a tények cáfolják. Mentelmi joga lejártához közeledve, 2010. május 11-én ugyanis Hagyó ügyvédje levelet juttatott el a nyomozó hatóság illetékes vezetőjéhez, amelyben közölte védence lakcímét, saját elérhetőségét, és a rendőrséggel tudatta ügyfele azon szándékát, hogy a nyomozó hatóság által megjelölt helyen és időben kész megjelenni annak érdekében, hogy vallomást tegyen. E levélre nem érkezett válasz sem szóban, sem írásban, hacsak azt nem tekinthetjük válasznak, hogy néhány perccel Hagyó mentelmi jogának megszűnése után, a lakásán nagy rendőri erők jelentek meg, és letartóztatták őt.²⁷

²⁴ Például: EJEB, *Svipsta contra Lettország-ügy*, 2006. március

²⁵ Alkotmánybíróság 6/1998. (III. 11.) AB határozata

²⁶ Alkotmánybíróság 793/B/1997. AB határozata

²⁷ Dr. Kádár András védő 2010. május 18. napján kelt fellebbezése

4., Az az indok, mely szerint a nyomozás előrehaladtával a gyanúsítottak köre bővülni fog, és ez összefüggésbe hozható Hagyó szökési szándékával, nem helytálló. A gyanúsított ugyanis letartóztatása előtt hónapok óta számos információhoz jutott a folyamatban lévő büntetőeljárásról, főleg a sajtóból. A fent említett Balogh Zsolt, Antal Attila, Regőczy Miklós, valamint később Bielek Péter, az FKF vezérigazgatója is terjedelmes nyilatkozatokat tett a médiában, amelyekben egymással versengve vádoltak többeket, elsősorban Hagyó Miklóst különböző visszaélések, főként bűncselekmények elkövetésével. Ezért a gyanúsított számára nem jelentett meglepetést a vele szemben közölt megalapozott gyanú, és eleve arra számított, hogy ezek száma gyarapodni fog. *Mindezek tudatában, és becsületének védelme céljából döntött úgy Hagyó, hogy az országban marad, és nem vonja ki magát a büntetőeljárás alól.* Ezért ez az érv sem tartható megalapozottnak.

5., *Hagyó Miklós szabadságától való megfosztásának indokaként a társadalmi érdekre általánosságban hivatkozni alapvetően azért téves, mert a bíróság mindezt nem a tények, adatok, konkrétumok és érvek alapján, hanem azok helyett teszi.* A bűncselekmény nagy, esetenként kiemelkedő tárgyi súlya sem indokolhatja önmagában az előzetes letartóztatás elrendelését. Ennek a kényszerintézkedésnek az alkalmazásához egyéb nyomós, és főleg alapos érvekre van szükség, olyanokra, amelyek tényszerűen és valószínűsíthetően támasztják alá a jogfosztás törvényességét.²⁸

II., Iratok eltüntetésének, tanúk befolyásolásának veszélyére való hivatkozás:

A Be. 129. § (2) bekezdés c., pontjára történő hivatkozást a bíróság két indokkal támasztotta alá:

1., Bár az eljárás hosszabb ideje tart, Hagyó Miklós gyanúsítottként csak most került az eljárásba, mivel a terheltet védő mentelmi jog mostanáig megakadályozta a rá vonatkozó bizonyítékok összegyűjtését, ezért arra lehet számítani, hogy amennyiben a gyanúsított szabadlábon marad, akkor az eljárás eredményességét veszélyeztetné.

2., Mivel Hagyó Miklós ellentmondást nem tűrő személyiségéből fakadóan akaratát képes volt a vele kapcsolatban lévő vezetőkkel szemben érvényesíteni, a nyomozásba bekerülve alappal lehet arra

---

²⁸ Dr. Kádár András védő 2010. június 09. napján kelt indítványa

számítani, hogy befolyását a személyi bizonyítás körében a nyomozás sikerét veszélyeztetve érvényesítené.²⁹

3., A Fővárosi Bíróság szerint a szóban forgó esetben „fokozottan fennáll az az indok, hogy a kényszerintézkedés fenntartásához fűződő közérdek az ártatlanság védelme ellenére nagyobb, mint az egyéni szabadság tiszteletben tartását előíró szabály”.³⁰

Dr. Kádár András védő ezt az okfejtést a következőkkel cáfolta:

1., Attól, hogy Hagyó Miklóssal szemben a gyanúsítás közlésére csak most került sor, a tények nem változtak meg: a nyomozás több, mint fél éve nagy erővel folyik, az ügyben legalább 20 gyanúsított szerepel, akiket sokszor kihallgattak már, és e kihallgatások során a nyomozó hatóság érdeklődésének kitüntetett célpontja a volt főpolgármester-helyettes volt, akire nézve számos terhelő vallomás hangozhatott el. Hagyó Miklós 2009 novemberében legfontosabb funkciójáról lemondott, 2010 februárja óta pedig nem tagja a fővárosi közgyűlésnek sem, politikai és közhatalmi jogosultságai megszűntek, amivel szükségképpen együtt járt a birtokában lévő iratok átadás-átvétele is. *Mindazon iratok, amelyekre a nyomozás érdekében szükség van, már réges-régen a nyomozó hatóság bizonyítási anyagát képezik, amennyiben pedig további iratokra van szükség, azok a BKV-nál, illetve más közműcégeknél megtalálhatók, azokhoz Hagyó Miklósnak hozzáférése nincs, és a személyi viszonyok sajátossága folytán nem is lehet, ezért megsemmisíteni, eltüntetni, vagy megváltoztatni sem tud semmiféle tárgyi bizonyítékot.*³¹

2., Az eljárás azon szakaszában, amikor a BKV érintett vezetői már számos alkalommal vallomást tettek, olyan nyilatkozatokat, amelyek eljárásjogi-bizonyítási értelemben nem vonhatók vissza, nincs annak realitása, hogy az eljárásba most bevont Hagyó Miklós a meghallgatott vagy meghallgatásra váró személyekre képes az eljárás sikerét veszélyeztető befolyást gyakorolni. Alappal tehető fel a kérdés: *vajon mindazok, akik ezt, a magyar kriminalisztikában példa nélkül álló „média-feltárulkozást” úgy cselekedték meg, hogy cseppet sem tartottak a még teljes szabadságot, országgyűlési képviselőként széleskörű jogokat élvező Hagyó Miklóstól, miért félnének a minden*

---

²⁹ Dr. Kádár András védő 2010. május 18. napján kelt fellebbezése

³⁰ A Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság 30. Bnf.1355/2010/2. számú végzése

³¹ Dr. Kádár András védő 2010. május 18. napján kelt fellebbezése

*politikai és közhatalmi jogosultságától megfosztott, súlyos bűncselekmények megalapozott gyanújával terhelt, gyanúsított Hagyó Miklóstól?*³²

3., A Fővárosi Bíróság végzésében idézett szavak valóban egy emberjogi eseti döntésből származnak, mégpedig a Labita kontra Olaszország (ügyszám: 26772/1995.) ügyben hozott ítélet indokolásából, amely idézet a következőképpen szól:

„A bíróság esetjoga szerint az a kérdés, hogy az előzetes letartóztatás hossza ésszerűnek minősül-e, nem ítéltető meg absztrakt módon. Az, hogy a terhelt fogva tartásának fenntartása elfogadható-e, minden ügyben egyedileg, az ügy sajátosságainak megfelelően ítéltendő meg. A fogva tartás fenntartása csak abban az esetben indokolható, ha kimutatható az a valódi közérdek, amely az ártatlanság vélelmének elve ellenére is nagyobb súllyal esik latba, mint a személyes szabadság tiszteletben tartásának követelménye.

Elsődlegese a nemzeti bíróságokra hárul az a feladat, hogy biztosítsák, a terhelt előzetes letartóztatása nem haladhatja meg az ésszerű időt.”

A két szöveg egybevetése nyilvánvalóvá teszi, hogy a „közérdek” kifejezés éppen ellenkező értelmű jelentés-összefüggésben olvasható az emberjogi bírósági ítéletben, mint ahogy arra a Fővárosi Bíróság a szóban forgó végzésben hivatkozik.³³

Kérdések a gyanú megalapozottságával kapcsolatban

Dr. Kádár András 2010. június 30-án új indítványt nyújtott be a Pesti Központi Kerületi Bírósághoz, amelyben az általa megismert új tényekre hivatkozva kérte az előzetes letartóztatás megszüntetését.³⁴ Az állandóan követett ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis a vádemelés előtti eljárásban a megalapozott gyanúnak, mint az előzetes letartóztatás általános feltételének a meglétéhez legalább annak valószínűsítése szükséges, hogy bűncselekmény történt, és hogy annak elkövetője a gyanúsított.³⁵

A rendőrség 2010. május 14-én a következő gyanúsítást közölte Hagyó Miklóssal:

³² Uo.

³³ Dr. Kádár András védő 2010. június 09. napján kelt indítványa

³⁴ Dr. Kádár András védő 2010. július 30. napján kelt indítványa

³⁵ BH. 1994/17.

„A rendelkezésre álló adatok alapján Ön megalapozottan gyanúsítható azzal, hogy utasította Antal Attilát, a BKV Zrt. vezérigazgatóját az AAM Zrt.-vel való szerződéskötésre 2007. január 24-ei dátummal a külön költségvetéssel rendelkező 4-es Metro beruházással kapcsolatos elemző munka elvégzésére 50 millió forint értékben. Az AAM Zrt. által készített anyagra azért volt szükség, hogy azt ön használja fel a Költségvetési Bizottság részére készített beszámolója során. Ezen szerződés alapján összesen 49.484.400,- Ft került kifizetésre. A BKV Zrt. részére felesleges és indokolatlan kiadás volt, mert annak kifizetése (helyesen: kifizetésének) a Főpolgármesteri Hivatal Ön részére biztosított költségkeretből kellett volna megtörténnie.”³⁶

A gyanúközlést követő időszakban a védelemnek módja volt megismerni a 4-es metró beruházás tárgyában a Magyar Állam és a Budapest Főváros Önkormányzata között 2004. január 19-én keletkezett és két alkalommal módosított szerződést, valamint a Budapest Főváros Önkormányzata és a BKV Zrt. által ugyancsak 2004. január 19-én megkötött és egy ízben módosított, ugyancsak a 4-es metróra vonatkozó megállapodást is. Ebből a dokumentumból, valamint a BKV Zrt.-nek az AAM Zrt.-vel 2007. január 24-én megkötött szerződéséből világosan kiderül, hogy a gyanúsítás nem megalapozott.³⁷

Ez utóbbi megállapodás a BKV Zrt. és az AAM Zrt. között „a Metró4 projekt koordinációs feladatainak támogatására, szakértői, tanácsadói feladatok ellátására” jött létre. A szerződést a megbízott hiánytalanul és eredményesen teljesítette, tehát olyan munkát végzett el, amely a 4-es metró projektigazgatóságának a feladatkörébe illeszkedett.³⁸

A Magyar Állam és a Főváros, valamint a Főváros és a BKV Zrt. részvételével megkötött szerződések alapján pedig egyértelmű, hogy a 4-es metró megszervezésével és lebonyolításával összefüggő teendők a projektigazgatóság feladatkörébe tartoznak, melyek fenntartására és szakszerű üzemeltetésére a Főváros Önkormányzata a BKV-n belül vállalt kötelezettséget. A 4-es metró projektigazgatósága a BKV Zrt.-hez volt rendelve a működtetéséhez és feladatellátásához szükséges pénzügyi forrásokkal egyetemben. Mivel pedig projektigazgatóság szerződésben rögzített feladatkörébe tartozott a Fővárosi Közgyűlés elé kerülő és a beruházással összefüggő előterjesztések elkészítése, a beruházással kapcsolatos jelentések készítése és a szerződés szerinti tájékoztatási kötelezettségének teljesítése³⁹, a jelzett kötelezettségek hiánytalan ellátása érdekében szükségessé vált megalapozó-előkészítő, koordinációs, szakértői és tanácsadói munka elvégzése is mindeme feladatkör szerves részét alkotta. A Főváros-BKV szerződés a BKV Zrt.-hez telepítette a

³⁶ Dr. Kádár András védő 2010. július 30. napján kelt indítványa

³⁷ Uo.

³⁸ Uo.

³⁹ Főváros-BKV szerződés 10.2. (e)-(i)

projektigazgatóság feladatkörébe sorolt kötelezettségek pénzügyi forrásait is, melyből a BKV Zrt. a rá vonatkozó szabályok szerint törvényesen egyenlítette ki az AAM Zrt. által elvégzett indokolt és szükséges munka ellenértékét.⁴⁰

Mindebből pedig az a nyilvánvaló következtetés adódik, hogy az egyébként *nem Hagyó Miklós utasítására létrejött* megállapodás szerződészerű teljesítése folytán szükségessé vált ellenszolgáltatás kiegyenlítésének kötelezettsége *nem a Főpolgármesteri Hivatalt*, közelebbről nem annak főpolgármester-helyettesi kabinetjét és konkrétan, nyilvánvalóan *nem Hagyó Miklóst terhelte*, hanem a BKV Zrt.-t. Tehát az egyébként szükséges és indokolt munka elvégzésének pénzügyi terheit annak kellett viselnie, aki azt ténylegesen viselte is, azaz a BKV Zrt.-nek.⁴¹

A lehető legmagasabb szintű testi és lelki egészséghez való alkotmányos alapjog hatálya alól is kiemelve?

Dr. Kádár András már védence letartóztatásától kezdve minden beadványában, megszólalásában, indítványában hangsúlyozta, hogy Hagyó Miklós fiatal kora ellenére számos, súlyos betegségben szenved. Az eljárás kezdete óta kérte orvos-szakértő kirendelését védence egészségi állapotának megvizsgálása és értékelése végett.⁴² Szakértő bevonására csak az első kérelemtől számított négy hónap elteltével került sor. Ennek ellenére az előzetes letartóztatás meghosszabbítását elrendelő végzések már a kezdetektől fogva azt hangsúlyozzák (kérdéses, hogy szakértői vélemény hiányában mire alapozva) azt, hogy Hagyó Miklós gyanúsított egészségi állapota halaszthatatlan kórházi gyógykezelést nem igényel, a BV egészségügyi szolgálat keretei között megfelelően ellátható.⁴³

Hagyó Miklóst fogságának első hónapjában három alkalommal kellett orvosi vizsgálatra vinni, már ekkor napokat töltött Tökölön, a börtönkórházban. Állandó orvosi kezelést és felügyeletet, továbbá folyamatos gyógyszeresedést, megfelelő, kockázatmentes környezetet igénylő krónikus allergiában, asztmában, idült prosztatagyulladásban, vastagbélgyulladásban, súlyos, krónikus, műtéteket is igénylő fül- és orrmelléküreg-gyulladásban, gerincbetegségben szenved, szív- és vérnyomáspanaszai vannak. Hagyó élelmiszer-allergiája glutén-, tejfehérje- és tejcukor-

⁴⁰ Dr. Kádár András védő 2010. július 30. napján kelt indítványa

⁴¹ Dr. Kádár András védő 2010. július 30. napján kelt indítványa

⁴² Uo.

⁴³ A Pesti Központi Kerületi Bíróság 9.Bny.42853/2010/2. számú végzése

érzékenységben nyilvánul meg. A glutént tartalmazó gabonából (búza, árpa, rozs, zab, tönköly) készült élelmiszerek, valamint tejfehérjét, tejcukrot tartalmazó valamennyi termék fogyasztása egészségének jelentős veszélyeztetése nélkül számára tilos. Mivel lisztet, tejet nagyon sokféle élelmiszer tartalmaz, és ezek helyettesítésére a BV Intézet csupán egy puffasztott rizsből készült terméket tudott a számára biztosítani, táplálkozása 9 hónapos előzetes letartóztatása ideje alatt nagyon egyoldalúvá vált. Ennek mennyiségét is lecsökkentették egy idő után a pénzügyi normák túllépése miatt, és a szűkös ételmezés következtében 2010 októberére Hagyó Miklós közel negyvenöt kilogrammot fogyott, és ez a folyamat előzetes letartóztatásának időtartama alatt nem állt meg.⁴⁴

Súlyos asztmája, allergiája ellenére Hagyó hosszabb ideig számára különösen egészségtelen körülmények között, egy olyan zárkában volt elhelyezve, amelynek fala penészes, nedves volt. Itt több alkalommal asztmás rohamot kapott. Jelzései ellenére sokáig érdemi intézkedés nem történt. Ezt követően áthelyezték egy olyan cellába, amely ablaka nehezen nyitható, így rendkívül levegőtlen volt. A zárkákban az ágyneműk, különösen a matracok és párnák tisztítása, fertőtlenítése nem kielégítő, ezek a körülmények nem civilizáltak, emellett légzését károsan befolyásolták. Betegsége miatt a intézet orvosa a szokásosnál hosszabb időtartamú szabad levegőn való tartózkodást is előírt számára, de csak napi egy órát biztosítottak neki erre. Ennek növelésére irányuló többszöri kérelmét pedig elutasították.⁴⁵

A terheltet kérelmére a Fővárosi Főügyészség Büntetés-végrehajtási Törvényességi Felügyeleti és Jogvédelmi Ügyek Csoportjának csoportvezető ügyésze 2010. november 25-én meghallgatta. A meghallgatásról feljegyzés készült, mely szerint az ügyész intézkedéseket tett és vizsgálatokat kezdeményezett a panaszok tisztázása és a felelősség megállapítása érdekében.⁴⁶

A védői kérelmet követő négy hónap elteltével, 2010. szeptember 27-én kelt orvos-szakértői szakvélemény többek között a következőket állapította meg: „A gyógykezelés elmaradása viszont az egészséget, illetőleg a testi épséget veszélyeztető körülményt jelentene és akár életet veszélyeztető kórállapot kialakulását is eredményezheti. A kórállapotok közül a fül-orr-gégészeti vizsgálattal igazolt kétoldali középfül-gyulladás valószínűsíthetően a közeljövőben fülészeti-sebészeti beavatkozást tesz indokolttá.”⁴⁷

---

⁴⁴ A Fővárosi Főügyészség Büntetés-végrehajtási Törvényességi Felügyeleti és Jogvédelmi Ügyek Csoportjának Bv. 23937/2010./3. számú feljegyzése

⁴⁵ Uo.

⁴⁶ A Fővárosi Főügyészség Büntetés-végrehajtási Törvényességi Felügyeleti és Jogvédelmi Ügyek Csoportjának Bv. 23937/2010./3. számú feljegyzése

⁴⁷ Dr. Molnár Miklós igazságügyi orvos-szakértő 2010. szeptember 27. napján kelt szakvéleménye

A szakértői vizsgálatok lefolytatását követően Hagyót a Büntetés-végrehajtás Központi Kórházába, Tökölre vitték, ahol három hétig folyt a megfigyelése, vizsgálata és kezelése. A 2010. szeptember 17-én kelt tüdőgyógyászati vizsgálat során arra a következtetésre jutottak, hogy „Ez év júniusában vizsgáltuk osztályunkon. Akkori pulm. (tüdőgyógyászati) állapotához viszonyítva kifejezett romlás észlelhető.”⁴⁸

Az elégtelen táplálkozás, a penészes, vizes cellában való elhelyezés a számos gyulladós betegségben szenvedő fogvatartott immunrendszerét tovább gyengítette, aminek következtében középfül-gyulladása olyan mértékben fokozódott, ami már környezete számára is érzékelhető, egyre erősödő halláskárosodást okozott.⁴⁹

A szakértői vélemény alapján megállapítható, hogy megfelelő gyógykezelés, életkörülmények (diétás étkezés, egészséges környezet) hiányában Hagyó Miklós az életét is veszélyeztető kór állapotba került volna.⁵⁰

Itt is felmerül bennem a kérdés, hogy Hagyó Miklóst vajon az előzetes letartóztatás meghosszabbítását rendszeresen indítványozó ügyészség szerint nem illeti meg a testi-lelki egészséghez való alkotmányos alapjog ugyanúgy, mint másokat? Ez a gyakorlat összeegyeztethető-e azzal az alapelvvel, hogy az előzetes letartóztatás nem előrehozott büntetés, valamint nem lehet a gyanúsított megtörésének eszköze?

A „bűnös kapcsolattartás” megtiltása

A Központi Nyomozó Főügyészség 2010. november 9-én megtiltotta Hagyó Miklós számára az élettársával való kapcsolattartást, azzal indokolva döntését, hogy az ügyészség szerint Hagyó élettársa több alkalommal is sikeresen, az őt élettársként megillető jogosultságot meghaladva - ellenőrzés nélkül - törekedett kapcsolatot tartani az előzetes letartóztatásban lévő Hagyó Miklóssal.⁵¹ Pár nappal korábban, 2010. október 27-én pedig ezzel összefüggésben büntetőeljárást indított Hagyó Miklós, annak

---

⁴⁸ A Büntetés-végrehajtás Központi Kórháza által kiadott 2010. október 05. napján kelt zárójelentés

⁴⁹ Dr. Kádár András védő 2010. november 17. napján kelt indítványa

⁵⁰ Dr. Kádár András védő 2010. november 17. napján kelt indítványa

⁵¹ A Központi Nyomozó Főügyészség 2010. november 09. napján kelt határozata az élettársal való kapcsolattartás megszüntetéséről

élettársa, valamint a meghatalmazásokat ellenjegyzésével ellátó Dr. Szűcs Viktor, Hagyó ügyvédje ellen magánokirat-hamisítás gyanújával.⁵²

A gyanúsítás szerint Hagyó Miklós élettársa „az eleve valótlan jogi képviselői minőségére hivatkozva egyes esetekben jogosulatlanul, a büntetőügyben eljáró védőket megillető módon, ellenőrzés nélkül érintkezett Hagyó Miklós fogvatartottal”.⁵³

Az enyhén szólva különös ügy előzményei közé tartozik, hogy az előzetes letartóztatásban lévő Hagyó Miklós 2010. augusztus 6-án meghatalmazást adott élettársának, hogy a Wirtass Kft.-ben meglévő 24,71 %-os üzletréséhez kapcsolódó tulajdonosi jogait gyakorolja, és őt a társaság taggyűlésein teljes jogkörrel képviselje őt.⁵⁴ Ugyanezen a napon Hagyó szintén meghatalmazta élettársát arra, hogy őt a Fővárosi Bíróságon a Hír TV ellen folyó személyiségi jogi perben lássa el az I. rendű felperes (Hagyó) törvényes képviselőjét.⁵⁵

Ebben a személyiségi jogi perben a felek ügyvédet nem kívántak igénybe venni, mivel az ebben az esetben nem kötelező, figyelemmel az ügy egyszerű megítélésére, így Hagyó Miklós az élettársát látta el meghatalmazással, figyelemmel a Polgári Perrendtartás 67. § (1) bekezdésére, mely szerint: „A perben meghatalmazottként eljárhat: a., a félnek a 13. § (2) bekezdésében megjelölt hozzátartozója.”⁵⁶ A hozzátartozók körében pedig a Pp. 13. § (2) bekezdése rögzíti az élettársat is.⁵⁷

Polgári peres ügyben eleve számos jogi kérdés merülhet fel, így elengedhetetlen, hogy az ilyen módon ellátott perképviselő során a meghatalmazott a meghatalmazó helyett jognyilatkozatokat tegyen, s így jogi jellegű képviselőt lásson el. Ezt semmilyen jogszabály nem zárja ki. A törvény (Pp. 37./A-C. § csak a kötelező jogi képviselő esetén követeli meg, hogy az eljáró jogi képviselő jogi végzettséggel rendelkezzen. Arra, hogy a kötelező jogi képviselőt kívüli esetekben pontosan ki lehet jogi képviselő, normatív meghatározás nincs.⁵⁸

Fontos megvizsgálni a jogi képviselő fogalmának értelmezésénél azt is, hogy ezt a fogalmat hogyan értelmezhették azok, akik Hagyó Miklós és élettársa büntetés-végrehajtási intézetben belüli, az élettársakat megillető havi egyszeri találkozásokon felüli kapcsolattartását engedélyezték. Ez azért is fontos, mert a láthatásokra valamennyi esetben engedéllyel került sor. Ebben a körben először Hagyó Miklós nevelőtisztjének tanúvallomásától érdemes idézni: „A fogvatartotti alrendszerünkben a

⁵² A Központi Nyomozó Főügyészség Nyom. 477/2010. számú feljegyzése

⁵³ Központi Nyomozó Főügyészség Nyom. 477/2010. számú feljegyzése

⁵⁴ Hagyó Miklós 2010. augusztus 6-án kelt meghatalmazása élettársa számára, tulajdonosi jogok gyakorlására

⁵⁵ Hagyó Miklós 2010. augusztus 6-án kelt meghatalmazása élettársa számára, polgári perben való képviselőre

⁵⁶ 1952. évi III. törvény a Polgári Perrendtartásról, 67. § (1) bekezdés, a., pont

⁵⁷ Pp. 13. § (2) bekezdés

⁵⁸ A Pesti Központi Kerületi Bíróság 6.B.35649/2011./11. számú ítélete

törvényes képviselőt *csak jogi képviselőként lehet rögzíteni*, mivel csak ez a kifejezés létezik a programban.

Törvényes képviselő jelzést csak arra az esetre szoktunk használni, ha hivatalos ügyben meghatalmaz valakit a fogvatartott, hogy saját jogkörével eljárjon. Ez esetben is ez történt.

Törvényes képviselőkkel való kapcsolattartást *felügyeljük*, ..., hozzátartozói minősége miatt csak látogató helyiségben érintkezhetnek és csak azokat az iratokat viheti magával, ami a meghatalmazással kapcsolatos.”⁵⁹

Ezt megerősíti az az iratokhoz csatolt lista is, amely Hagyó Miklós kapcsolattartóit rögzíti. Ezen látható, hogy míg a jogi egyetemi végzettséggel rendelkezők neve előtt feltüntetésre kerül a doktori cím megjelölése, addig Hagyó élettársának neve előtt ilyen nem szerepel. Másrészt míg az ügyvédek „mh. ügyvéd” megjelölés alatt szerepelnek, addig az élettárs egyedüliként „jogi képv.” megjelöléssel szerepel a kapcsolattartók között.⁶⁰

Boglyasovszky Csaba bv. dandártábornok 2011. október 21-én kelt tájékoztatásában szintén megerősítette, hogy a jogi képviselővel történő kommunikáció beszélő fülkében történik, amely technikai eszköz révén ellenőrizhető.⁶¹

A fentiek cáfolják Dr. Keresztes Imre főügyész által a Budapesti X. kerületi Rendőrkapitányságnak címzett levélben foglaltakat, mely szerint a fogva tartó intézet Hagyó Miklós számára a védőket megillető, ellenőrzés nélküli érintkezést biztosított élettársával.⁶²

Nyilvánvaló eltérések vannak a meghatalmazott ügyvéd és a jogi képviselő látogatásának szabályai között:

1., Belépés: Míg a meghatalmazott ügyvéd ügyvédi igazolvánnyal, addig a jogi képviselő személyi igazolvánnyal, és az intézet parancsnokától kapott egyedi engedéllyel léphet be az intézetbe.

2., Látogatás időtartama: Míg a meghatalmazott ügyvéd a látogatási időn belül korlátlan időtartamban védencével, addig a jogi képviselő a parancsnoki engedélyben meghatározott időpontban léphet be az intézménybe, és az ott meghatározott időtartamban tartózkodhat ott.

3., Helyszín: A jogi képviselő Boglyasovszky Csaba tájékoztatása alapján beszélő fülkében, míg az ügyvéd a fogvatartott zárkájának szintjén léphet kapcsolatba a fogvatartottal.

⁵⁹ Dr. Szűcs Viktor Géza 01100/3561/2010/bü. számú panasza a Budapesti X. és XVII. Kerületi Ügyészséghez

⁶⁰ Uo.

⁶¹ Dr. Szűcs Viktor Géza 01100/3561/2010/bü. számú panasza a Budapesti X. és XVII. Kerületi Ügyészséghez

⁶² Uo.

4., Ellenőrizhetőség: Míg a meghatalmazott ügyvéddel való kapcsolattartás a 6/1996. (VII.12.) IM rendelet szerint mind szóban, mind írásban ellenőrzés nélkül történik, addig a jogi képviselővel folytatott beszélgetés technikai eszköz révén ellenőrizhető.

Ezen nyilvánvaló eltérések megerősítik, hogy maguk a büntetés-végrehajtási intézet alkalmazottai sem gondolták, hogy Hagyó élettársa jogi egyetemi végzettséggel rendelkezik, hiszen a kapcsolattartás keretében az élettárs vonatkozásában az eltérő szabályokat alkalmazták.

Az Eötvös Loránd Tudományegyetem Jogi Karának tanára, Dr. Varga István egyetemi docens által készített szakvélemény is a gyanúsítottak védekezését támasztotta alá. E szerint:

„1., A Pp. 66. § (1) bekezdése szerint a fél helyett a perben az általa, illetve törvényes képviselője által választott meghatalmazott is eljárhat. Ez alól kizárólag azok az esetek képeznek kivételt, amikor a törvény egyes perbeli cselekmények tekintetében a fél személyes eljárását kívánja meg, vagy a törvény személyes meghallgatást ír elő. A fél élettársa minden további nélkül eljárhat a fél meghatalmazottjaként.

2., A jogi képviselő fogalmát a törvény csak a kötelező jogi képviselet tekintetében határozza meg. Ennek megfelelően a jogi képviselő tekintetében nem létezik egységes normatív definíció a Pp.-ben.

3., Minden olyan esetben, amikor a jogi képviselet nem kötelező, az élettárs meghatalmazottként való eljárásához semmilyen végzettségre - így jogira - sincs szükség.”⁶³

Mindezek alapján a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2012. január 16-án, közel egy évig tartó eljárást követően Hagyó Miklóst, mint I. rendű, élettársát, mint II. rendű, valamint Dr. Szűcs Viktor Géza ügyvédet, mint III. rendű vádlottat felmentette a magánokirat-hamisítás vádjáról.⁶⁴

Pár héttel ezt megelőzően a sajtó a régen elkezdett lejárato kampányt igyekezett folytatni, hangsúlyozva, hogy „Hagyó még a börtönben is okiratot hamisított”.⁶⁵

Miért volt szükség erre a nyilvánvalóan megalapozatlan vádra?

Dr. Kádár András, Hagyó védője rámutatott, hogy a magánokirat-hamisítás vétsége miatt a büntetőeljárás nyilvánvalóan azért indított meg, hogy előbb megteremtse az akkor, 2010 novemberében még előzetes letartóztatásban lévő Hagyó Miklós és élettársa közvetlen személyes kapcsolata megszakításának, majd pedig az enyhébb kényszerintézkedés alkalmazása megakadályozásának hivatkozási alapját.⁶⁶

⁶³ Dr. Varga István tanszékvezető egyetem docens (ELTE ÁJK) szakvéleménye

⁶⁴ A Pesti Központi Kerületi Bíróság 6.B.35649/2011./11. számú ítélete

⁶⁵ Magyar Nemzet, 2011. október 1. szám, 1., 3. o.

⁶⁶ Dr. Kádár András 2011. május 11. napján kelt indítványa a házi őrizet megszüntetésére

Az ügy, és ezen belül Hagyó Miklós további sorsa úgy alakult, hogy 2012. január 11-én vádat emeltek ellene és 14 társa ellen. Az Országos Bírósági Hivatal elnöke a BKV-ügy tárgyalását a Kecskeméti Törvényszékre utalta azzal indokolva döntését, hogy a Fővárosi Bíróság nagyon túlterhelt. Remélhetőleg a bírósági szakaszban Hagyó Miklós ügyét és személyét már nem fogják az alkotmányos alapjogok - ezen belül a törvény előtti egyenlőséghez való jog - hatálya alól is „kiemeltnek” tekinteni.

Mindezeket megismerve abban is csak reménykedni tudok, hogy hazánk nem válik azoknak az ideológiáknak a követőjévé, amelyek szerint az igazságosság és könyörületesség örök értékeit, valamint az egyes embert megillető alapvető jogokat teljes mértékben alá lehet rendelni a közérdek változó, mindig az éppen aktuális politikai célkitűzések szerint értelmezett fogalmának.